

HANS KÆRESTE

OPTAGET AF:
NORDISK FILMS CO.

INSTRUKTØR:
HJALMAR DAVIDSEN

De to store Hovedroller udføres med ypperlig Kunst og fin Forstaaelse af GUDRUN HOULBERG-NISSEN & CARLO WIETH, og disse to Navne borger for Filmens Sukces, de er begge Publikums Yndlinge - en Position, de forlængst har erhvervet sig og siden fastholdt.

PERSONERNE:

Grevinde Clara.....Fru Ebba Thomsen
 Grev Paul, hendes SønHr. Carlo Wieth
 EstherFru Gudrun Houlberg-Nissen
 Franz Storm, Kunstmaler.....Hr. Adolf Tronier Funder

AFDELINGERNE:

Enkegrevinde Clara lever i Tilbagetrukkethed paa sit Gods sammen med Sønnen Paul.
 Der anmeldes Besøg af Komtesse Esther Falkenberg.
 Paul holder sig skjult paa sit Værelse.
 — Saa længe jeg kan, vil jeg skjule, at jeg er vanskabt! Jeg vil ikke ynkes af Folk!
 Den første Aften.
 Musik!
 Det første Møde.
 — Hvorfor fortalte Deres Moder, at De var bortrejst?
 Næste Morgen.
 Vaagnende Kærlighed.
 Tre Uger senere.
 Besøget forlænges.
 Frieriet.
 Forlovelsen fejres.
 Onde Tunger.
 Efter Selskabet.
 Næste Morgen.
 — Jeg gaar en Tur alene. Jeg trænger til at være ene med mine Tanker.
 Maleren Franz Storm tager Studier i Slottets Nærhed.
 Et nyt Bekendtskab.
 — Bor De deroppe?
 — Jeg er forlovet med Grev Paul.
 — Hvor har Du været? Jeg forlanger at faa det at vide!
 — Behold dine Roser. Jeg beholder min Hemmelighed!
 Fjorten Dage senere.
 Esther er kommen paa fortrolig Fod med Maleren.
 Stævnemødet aftales.
 Samme Aften.
 Enkegrevinde Clara lader Esther

Falkenberg læse en gammel Dagbog.
 Fortiden manes frem.
jeg har overtalt min Mand til at indbyde Franz Storm til at bo hos os i nogen Tid, for at han kunde male et Portræt af Paul.....
Paul har allerede siddet mange Gange Model for Storm. Jeg overværer altid Modeltimerne. Hvor Storm dog ser godt ud, naar han er optaget af sit Arbejde.....
Storm og jeg er bleven rigtig gode Venner, men jeg har en Anelse om, at Paul nærer Mistanke til os, fordi vi er saa meget sammen.....
og denne Aften skete det, jeg saa længe havde ventet vilde ske: Storm erklærede mig sin Kærlighed.....
Alt er styrtet sammen om mig. Min Mand døde, da han erfarede, at Paul vilde blive Krøbling for Livstid!.....Denne Straf er forfærdelig.....
Jeg har ladet Trappen mure til og Pauls Billede op hænge i Nichen..... Franz Storm havde i Dag den Dristighed at besøge mig. Jeg viste ham bort. Jeg kan ikke taale at se denne Mand, som har bragt saa megen Ulykke ind i mit Liv.....
 For Esther Falkenberg er det, som vaagner hun op af en ond Drøm.
 Esther og Paul slutter Pagt for bestandig.

Hans Kæreste.

Enkegrevinde Clara Wedel lever i Tilbagetrukkethed paa sit Gods sammen med Sønnen Paul, en ung Mand paa 20 Aar, der fra Barndommen har været Krøbling. Han har gjort sig fortrolig med Ensomheden og undgaar helst Mennesker, der kun — forekommer det ham — gør Nar ad ham bag hans misdannede Ryg.

En Dag indløber et Telegram fra en Slægtning, Baron Falkenberg, der forespørger, om Datteren, Esther, maa bo i nogle Dage paa Godset. Enkegrevinde Clara, der med Sorg ser Sønnens Menneskeskyhed vokse Dag for Dag, foreslaar at byde den unge Pige Velkommen, og Paul giver sit Minde dertil, men forbeholder sig at ville blive paa sit Værelse. Saa længe det er ham muligt, vil han skjule, at han er vanskabt, og Moderen maa derfor love ham at sige, at han er ude at rejse.

Grev Paul har i sin Ensomhed søgt og fundet Trøst i Musikken, og Naturen har — som for at søge at råde Bod paa den Ulykke, der har ramt ham — skænket ham rige, musikalske Anlæg. Første Aften, Esther opholder sig paa Godset, hører hun fra sit Værelse nogle vidunderlige Toner, der gennem Nattens Stilhed synes at lokke og drage. Hun gaar efter Lyden og naar til den unge Godsherres Værelse, og saaledes sker det, at de to Unge lærer hinanden at kende. Den unge Pige spørger, hvorfor Paul har ladet fortælle, at han var paa Rejse, og da han forklarer Aarsagen, møder han — for første Gang — ikke et Blik fuld af Medynk, men et Smil rummende uendelig Æmhed og Kærlighed.

Esther og Paul bliver meget gode Venner. Den unge Pige har let ladet sig overtale til at forlænge sit Ophold, thi hun har følt sig mere og mere tiltrukket af Paul, og da han en Dag frier til hende, svarer hun Ja.

Nogen Tid senere fejres Forlovelsen, og hele Familien og alle Omegnens Honoratiories er indbudt til Festen, i Anledning af den celebre Gegivenhed, der allerede længe har været et kært Samtaleemne. Alle er ganske uforstaaende over for den

mærkelige Kendsgerning, at en køn og sund, ung Pige som Esther tænker paa at gifte sig med en Krøbling.

Hverken Paul eller Esther kan undgaa at mærke, at der sladres i Krogene. Paul bliver mismodig, og hans Menneskeskyhed vender tilbage. Esther, der hidtil har levet paa Tomandshaand med Grev Paul og saaledes har lært at skatte ham som Menneske, erindres nu om, at der er noget, der hedder Folks Omdømme. Trods sin Kærlighed til Paul, er hun svag nok til at føle Ængstelse for, hvad Folk vil sige — en Svaghed, der fra samme Stund sætter Præg paa hendes Optræden over for Paul. Og næste Morgen møder hun en Fristelse, der helt truer med at ødelægge deres Forhold. Paa en Spadseretur i Godsets Nærhed træffer hun Kunstmaleren, Franz Storm, der har slaaet sig ned med sin Malerkasse og sit Staffeli nær ved Slottet. Tilfældet bringer dem i Samtale med hinanden. Ogsaa de følgende Dage ses de, og efterhaanden kommer Esther paa en meget fortrolig Fod med Maleren, der har formaaet at vække Lidenskaben til Live hos den unge Pige, saa at hun lover at flygte bort sammen med ham. De aftaler at mødes en Aften, naar alle paa Grevskabet er gaaet

til Ro, men da Esther den Aften vil snige sig bort fra sit Værelse, overraskes hun af Enkegrevinde Clara, der overtaler den unge Pige til at give sig Tid til at læse nogle Sider i en Dagbog, som omhandler det sørgeligste Afsnit i Enkegrevindens Tilværelse.

Fru Clara blev meget ung gift med den ældre og svage-lige Grev Wedel, der blev Fader til Paul. Da Paul var 6—7 Aar, fik Clara, der var meget indtaget i den unge Maler, Franz Storm, sin Mand til at indbyde denne til at bo i nogen Tid paa Godset, for at han kunde male Paul. Saa ofte Drengen sad Model for Maleren, var Fru Clara til Stede, og i Stilhed beundrede hun Storm, medens han sad, optaget af sit Arbejde. De blev rigtig gode Venner, og en Dag erklærede han hende sin Kærlighed. Det skete en Aften sent i et af Slottets Værelser. Pludselig hørte de en Lyd fra Grev Wedels Værelse. Angst for at blive opdaget skyndte Franz Storm sig ud af Værelset — uden at vide, at bag den Dør, der fra Stuen førte ud til Slotskorridoren, sad lille Paul, som havde fattet Mistanke og nu vilde udspejde sin Moder. Der hørtes et Skrig — det var Paul, der styrtede ned ad den stejle Slotstrappe. Ude af sig

selv af Fortvivelse mødtes Clara og hendes Mand ved Søn-
nens stakkels, mishandlede Legeme.

Den tilkaldte Læge erklærer, at Paul vil blive Krøbling
for Livstid, og denne Efterretning gør saa stærkt Indtryk paa
den ulykkelige Fader, at han synker død om . . .

Esther har vendt Dagbogens sidste Blad og taget en af-
førende Beslutning. Franz Storm venter forgæves paa hendes
Komme, hun har med en Bøn om Tilgivelse rakt Paul sin
Haand for hele Livet.

A/S „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som
dens Plakat- & Program-
tekst o. a. lign. Materiale
med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der
blive nedlagt Forbud
og Erstatningskrav
gjort gældende mod
Vedkommende. ☺☺☺